ECHIPA NAȚIONALĂ ÎNCEPE MAREA CURSĂ PENTRU „BĂTĂLIILE PRIMĂVERII"

TRICOLORII ÎN CĂUTAREA UNEI NOI RESPIRAȚII

Astăzi, la Nîmes, tricolorii iau un nou start. Această formulă a „noului start" este mai mult decît un moment cronologic pentru un început de februarie. La drept vorbind, tricolorii pornesc la drum în căutarea unei noi respirații, startul cel nou fiind, în asemenea condiții, un start al unei alte structuri.

Echipa de pe Wembley și-a încheiat ciclul. Această afirmație este valabilă chiar dacă noul „11" nu va face decît să repete numele vechilor tricolori. **Echipa de pe Wembley și-a încheiat în primul rînd ciclul sufletesc.** Acest lucru s-a întîmplat în cursul toamnei trecute, cînd resursele și resorturile ei sufletești s-au rupt, probabil sub influența uriașului efort psihic susținut cu o admirabilă dăruire, de-a lungul a patru ani, și care au însemnat o calificare în turneul final mexican și o promovare în primele opt echipe europene, la un simplu pas de „cvartetul elitei".

Revăzînd povestea echipei naționale din ultimii patru ani, trebuie să admitem că efortul de selecție a fost unul dintre cele mai rodnice. Nu e greu de văzut că în acești patru ani tricoul tricolor a fost îmbrăcat realmente de cei mai buni fotbaliști români, fără nici o excepție.

De-a lungul celor patru ani s-a constituit realmente o echipă. O echipă închegată, dovadă și faptul că, în aceste zile (chiar) reduta tricolorilor 1969—1973 rezistă cu multă fermitate asaltului tinereții.

La începutul anului, conducerea tehnică a fost preluată de cuplul Valentin Stănescu—Robert Cosmoc. Alegerea e, am putea spune, logică. **Lui Angelo Niculescu nu i s-a reproșat vreo carență în planul tehnic. După cinci ani de formidabilă uzură, s-a socotit firesc, poate, că echipa națională, care a dat semne de epuizare nervoasă în cursul toamnei 1972, are nevoie de forțe proaspete, de un pumn puternic și de o voce răsunătoare, care să-i alunge spleen-ul și oboseala.**

reafirmat programul tactic, asumîndu-și, cu francheță, riscurile noului program. În cazul Nunweiller, reproșul cronicarului este unul singur. Stilul de joc al lui Nunweiller VII a fost expresia unei formidabile discipline tactice, ceea ce nu poate fi decît de admirat în cazul unui fotbalist care poartă tricoul echipei naționale. Avem convingerea, însă, că valoarea internațională a lui Nunweiller este arhisuficientă pentru ca el să devină exponentul unui nou stil de joc, căruia i s-ar putea devota cu aceeași admirabilă vigoare.

Admițînd că problema „construcției infinite" se va rezolva prin remodelarea jocului nostru mijlocaș, să ne îndreptăm puțin atenția asupra liniei de atac, care este, după părerea noastră, compartimentul cu adevărat vulnerabil, compartimentul care păcătuiește nu prin lipsă de stil, ci printr-o acută lipsă de potențial. Ani în șir, echipa noastră națională a trăit iluzia că Dumitrache și Dobrin vor putea juca mereu așa cum au jucat în frumosul meci cu Portugalia (1—0). Această iluzie a fost atît de puternică, încît vechea conducere tehnică a admis, nu fără strîngere de inimă, să-i scutească pe cei doi de sarcinile duble ale jucătorului modern, rezervîndu-le doar rolul vioilor prime. Din păcate, de-a lungul a trei ani, Dobrin și Dumitrache n-au făcut decît să întrețină aceste iluzii, de cele mai multe ori alternativ, ca într-o cursă ciclistă de șase zile, pentru a înmulți speranțele iubitorilor de fotbal și pentru a le sugera că adevărata forță a cuplului se va declanșa la capătul unei noi și noi perioade de rodaj.

În lotul de astăzi este simptomatică integrarea foarte rapidă a lui Troi în cadrul sufletesc al echipei. Cei mai mulți dintre tricolori văd în Troi un dor neîmplinit. Sprintul lui rapid, căutarea febrilă a perpendicularei pe poartă, neastîmpărul permanent reprezintă în mintea tricolorilor noștri iluzia unei noi împliniri. Această atitudine este, repetăm, simptomatică pentru setea de victorie a echipei noastre noi, care pornește (realmente) la drum cu noi rezerve sufletești. Din păcate, celelalte vîrfuri nu par să aibă verva lui Troi. Dumitrache este într-un evident regres de voință, fiind departe de „mînzul zburdalnic" care anunța un mare vîrf de atac. Pe de altă parte, două dintre noutățile ofensive ale lotului mare (Aelenei și Marcu) au fost „lăsate la vatră", astfel că postul de vîrf stînga (ca să nu spunem extrem-stînga) are un favorit din „vechea gardă" : Lucescu. Așadar, din cele trei vîrfuri presupuse ale unei formații impulsionate de pistoanele mijlocașilor **stil Ajax**, doar unul pare dispus să răspundă la comenzi în stilul dorit, și anume forța, vigoarea temperamentului și a debutului. Ceilalți doi (Dumitrache și Lucescu) sînt oricum tributari vechii formule tactice. (La acest capitol este de regretat absența lui Roznai, care ar fi putut să fie o experiență utilă. Să sperăm, însă, că tenacele vîrf de atac din Valea Jiului va ști să contrastace cu violența-i recunoscută chiar din primele etape ale returului).

★

Echipa națională pornește, așadar, la drum. Se pare că Valentin Stănescu (în special) și Robert Cosmoc au reușit să trezească echipa din somnul letargic care a început la Helsinki și a atins apogeul la Tel Aviv. Ea are destule probleme de rezolvat. Fortificarea mijlocului și dinamizarea lui obligă la eforturi mărite atît compartimentul pur ofensiv cît și pe cel pur defensiv. Creșterea cotei de joc a mijlocașilor presupune o și mai mare angrenare în joc a vîrfurilor. Aceasta este, de fapt, marea problemă a creșterii potențialului de joc.

Să sperăm că frumosul curaj al lui Valentin Stănescu va fi răsplătit așa cum se cuvine...

Ioan CHIRILA

Dobrin și Lucescu (în clișeul nostru în partida de la București cu Țara Galilor), doi dintre atacanții de bază ai echipei naționale. Vor confirma ei și în 1973 bunele comportări din trecutele confruntări ale tricolorilor ?

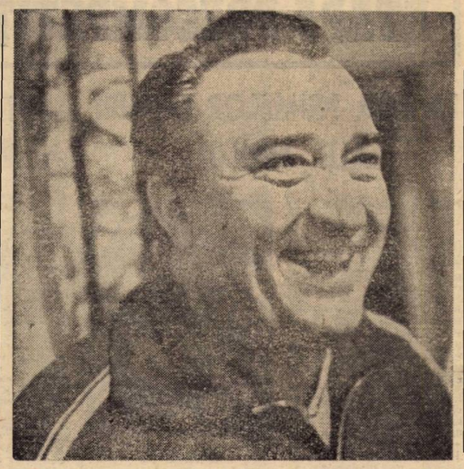

Valentin Stănescu: „EU NU AM DE ALES!"

Încet-încet, Valentin Stănescu, noul antrenor al naționalei își intră în rol. Mai timid la început, în pofida arhicunoscutului său temperament vulcanic, mai rezervat (sau mai circumspect?) în dialogurile purtate cu ziariștii, acum el își dă drumul la voce..

Să fi fost la mijloc și acel incurator 4—0, de pe Șoseaua Snagov, cu Perolul, meciul de la care a demarat, de altfel, și discuția noastră ?

— Mulțumit de evoluția băieților ? — I-am întrerupt pe... demenit nol...

— Oricum, vă declar mai satisfăcut decît mi-aș fi crezut. Nici atunci, nici astăzi nu le-am cerut jucătorilor mei goluri multe sau cine știe ce execuții tehnice de finețe. Pentru că, practic, pe terenurile acestea acoperite de zăpadă așa ceva încă nu e posibil. Dar ca să se angajeze la efort fără menajamente și să fugă ca apucații pe respectivele fețe, asta am cerut dreptul să le solicit. Altfel, cum să realizăm, împreună, mult dorita calificare în turneul final, declarată obiectivul nr. 1 al întreg fotbalului nostru pe 1973?

— Ce înseamnă în interpretarea lui Valentin Stănescu a te angaja la efort fără menajamente?

— Nici mai mult nici mai puțin decît să-i iei drept model pe inepuizabilul Dinu. Știți ce le-am spus într-una din serile mei? Eram tot aici, în camera asta... „Măi, mînca-v-ar taica. De ce Dinu poate să are terenul, metru cu metru, și ceilalți nu ? Tot un suflet are și el, dar mai generos. Poate, uneori, în timpul jocului, și la Dinu apar semne de oboseală. Numai că el s-a obișnuit să nu se lase învins, el găsește întotdeauna resursele psihice pentru a învinge obstacolul fizic, acel plumb care se strecoară, pe nesimțite, pe lîngă jambiere, pînă în gheata de fotbal"...

— Problema e lămurită. Spune-ți-mi acum ce înseamnă, în aceeași interpretare, să gîndești mai bine respectivele fețe?

— Jucătorul, cu sau fără balon, să acționeze tactic, adică logic, în cadrul ideii de joc pe care o preconizăm și din care, încă din prima zi, n-am făcut un secret...

— Vă referiți la acest 1—4—3—3 ?

— Da' de unde.. Asa ceva, astăzi, joacă toată lumea. Cine mai pune preț, însă, pe simple cifre? Prin gîndire logică, în cadrul ideii noastre de joc, înțeleg să acționezi mai direct, să dai drumul mai rapid la balon, să te demarci simultan, ca să poți pune ta cînd adversarul se mai află cu garda descoperită...

— Aveți asemenea jucători în momentul de față, sînt ei capabili să se subordoneze concepției pe care o aveți în vedere?

— Eu zic că-i avem. Și mai spun că și de nu i-aș avea, trebuie să-i găsesc sau să-i obișnuiesc cu ceea ce vreau. Eu n-am încotro, nu am de ales. Mă văd obligat să-mi impun legea mea în partidele cu Albania și R.D. Germană. Vreau să spun, în concluzie, că, în condițiile actuale, la echipa noastră națională modificarea de stil se impunea. S-a pierdut un punct la Helsinki, va trebui să-l recuperăm la Tirana, unde, așa cum se știe, vom disputa primul joc oficial al sezonului.

— Nu puțini sînt cei care traduc această modificare de stil, de care vorbiți, printr-un joc mai deschis, mai avîntat.

— Dacă asta înțeleg dumnealor, fi privește. Noi nu vom juca deschis niciodată, întrucît în vocabularul nostru fotbalistic această noțiune de „joc deschis" are și un sens de „descoperit". Eu am spus doar atît, și cred că m-am exprimat suficient de clar, și anume că echipa noastră va juca un fotbal mai ofensiv ca în trecut. Vom acționa mai energic, mai hotărît, mai puțin elaborat, în situația de posesie a mingii, dar, totodată, prudent cînd va ataca adversarul. Credeți că întîmplător pornim, din plecare, cu trei la mijloc și cu un jucător de acoperire în apărarea imediată ?

Fostul portar Valentin Stănescu nu putea să îmbrățișeze o idee atît de naivă, aceea a jocului deschis în detrimentul neglijării propriilor buturi. Intențiile sale sînt cît se poate de clare încă înainte de... start.

G. NICOLAESCU

CĂLĂTORIE, DE RECUNOAȘTERE, PE ITINERARIUL 1973 AL REPREZENTATIVEI

PATRU MECIURI — PATRU STILURI — PATRU ANTIDOTURI

Paginile de față doresc a schița cadrul în care reprezentativa noastră își va desfășura viața în acest așa de pretențiosi și de plin de decizii majore an competițional 1973. În fotbal, datele problemei nu le găsești însă numai în propria tabără, trebuie să le cauți și în aceea a partenerului de întrecere. Asemenea veritabilelor bătălii de pe cîmpul de luptă, și aici, dacă nu știi cît mai multe despre cei din fața ta — spre a-ți pregăti cele mai bune arme — dacă vei socoti că totul se rezolvă NUMAI prin argumentele tale, ești pe jumătate învins. Studierea adversarului nu încetează o clipă. Mijlocaș de ar aprofunda și asimila caracteristicile fotbalului său au crescut în asemenea măsură încît au devenit o veritabilă „industrie" a „spionajului" tactic. Încercînd să ne imaginăm, deci, din ceea ce cunoaștem despre cele trei selecționate aflate pe programul naționalei române, în lupta pentru calificare, ne dăm seama că fiecare dintre ele are stilul său deosebite, că să nu mai vorbim că potențialul lor de joc, valoarea performanțelor sînt și ele foarte diferite. Ca nivel al performanțelor, socotim că ordinea celor trei este, în momentul de față, următoarea : **Germană** — reprezentativă din prima grupă a fotbalului continental ; 2. **Albania** — selecționată din grupa medie a acestui fotbal; 3. **Finlanda** — reprezentînd ultima, grupă a valorii continentale. Încercînd, mai departe, să caracterizăm pe cele trei partenere de grupă și de program, am ajuns la următoarele categorisiri.

R.D. GERMANĂ : element caracteristic și determinant al potențialului său : pregătirea fizică ; alte elemente esențiale pentru obținerea victoriei : disciplina tactică, combativitatea.

ALBANIA : element caracteristic și determinant al potențialului său : nici unul ; alte elemente esențiale în obținerea performanțelor : temperamentul jucătorilor și valoarea blocului defensiv.

FINLANDA : element caracteristic și determinant al potențialului său : nici unul ; alte elemente esențiale în obținerea performanței : relaxarea jocului său, un moral care nu ține seama de situația de pe tabela de marcaj.

În 1973, selecționata noastră va trebui să contracareze : jocul în deplasare și pe cel de pe teren propriu al selecționatei R.D. Germane ; mecanismul ofensiv al selecționatei Albaniei, cu care joacă la Tirana ; și, în sfîrșit, eforturile unsprezecelui Finlandei de a încerca totul (neavînd nimic de pierdut) în partida de la București. Încadrate în calendarul grupei, cele patru confruntări se vor înșira astfel :

- 6 mai, Tirana : ALBANIA
- 27 mai, București : R.D. GERMANĂ
- 26 septembrie, Berlin : R.D. GERMANĂ
- 14 octombrie, București : FINLANDA

6 MAI. Întîia dispută, de la Tirana, presupune înfruntarea unei echipe care își va desfășura altfel decît în toamnă forțele compartimentului ofensiv ; acel trio care și la București ne-a demonstrat forța de pătrundere și viteză, acel trio cu Pernaska — Gurma și Pano în componența sa, va avea linia de mijlocași mult mai aproape de ei, lar Seidimi, cel mai complet dintre titularii liniei de fundași, se va lansa, cu siguranță, în mult mai numeroase incursiuni spre poarta noastră. E de văzut, care dintre fundașii centrali, Ibershimi sau Berisha, va apare în atac? Toate caracterizările reprezentativei albaneze în jocurile pe teren propriu, vorbesc însă — înainte de toate calitățile specifice fotbalistice — despre marea putere de luptă a acestui unsprezece, în asemenea întîlniri. Selecționata noastră trebuie să pornească de la ideea că obligația unei combativități sporite și cel puțin egale cu aceea a partenerului e primordială. Mai departe, egalizarea duelului de la mijlocul terenului apare ca decisivă în fixarea rezultatului de la Tirana.

27 MAI — 26 SEPTEMBRIE. Iată două întîlniri-cheie pentru fixarea ștafetei grupei și, în același timp, pentru a arăta potențialul complet de joc al selecționatei noastre. Din cele trei selecționate aflate pe programul naționalei române, în lupta pentru calificare, ne dăm seama că fiecare dintre ele are stilul său deosebite, că să nu mai vorbim că potențialul lor de joc, valoarea performanțelor sînt și ele foarte diferite. Ca nivel al performanțelor, socotim că ordinea celor trei este, în momentul de față, următoarea : **Germană** — reprezentativă din prima grupă a fotbalului continental ; 2. **Albania** — selecționată din grupa medie a acestui fotbal; 3. **Finlanda** — reprezentînd ultima, grupă a valorii continentale. Încercînd, mai departe, să caracterizăm pe cele trei partenere de grupă și de program, am ajuns la următoarele categorisiri.

Hajnal și Beldeanu — reprezentanții noului val, într-o tinere înaintea decolării avionului spre

n moment de des-
Nimes

și al celei antre-
Buschner. Din cer-
ulelor" selecțione-
itivei R.D. Germa-
în deplasare, el îi
esă de bază al
puternicul mijlo-
mo Dresda, Krei-
ind foarte bună-
cînd acesta bucă
ire — face un
n ajutorul propri-
e este și principa-
al contraatacului.
probabil că îl vom
„veterani", P.
în vreme ce, în
dollea poate fi
oarea percutantu-
ul de gol, perico-
ambele întîlniri
ser. Dar jucăto-
fi Dörner, pe care
nu-l considerăm cu
ui Beckenbauer în
a rolul modern de
deplina exprimare
fensive și forța de a
de contraatac" stă
tativei noastre în
București și Berlin.
și pentru jucătorii
ntru elevii lui

IE. Sigur că me-
funcție... de ceea
mplat pînă atunci.
totul va fi în o.k.,
va fi nu selecțio-
ci... nepăsarea ei
De cîte ori n-am
re, tocmai pentru
u nimic de pier-
și reușeau lu-
au le-ai fi crezut
să ne vedem în
TREBUI ca națio-
ctorie pentru a o-
al grupei, în a-
Asta să rămînă

timie IONESCU

EVOLUȚIA LOTULUI NOSTRU REPREZENTATIV AȘTEPTATĂ CU MULT INTERES LA NÎMES

NÎMES 6 (prin telefon, de la trimisul nostru special). Orașul care de doi ani cunoaște fotbalul românesc grație lui **Voinea** și, mai ales, lui **Pircălab**, a făcut o excelentă primire lotului nostru reprezentativ. După cum se știe, împrejurările... meteorologice ne-au obligat ca, plecînd de la Paris, să aterizăm — după o oră și cîteva minute de zbor cu un „Caravelle" al companiei „Air-Inter" — la Montpellier. Și aici, ne-am dat seama de interesul cu care este așteptată întîlnirea de miercuri seară de la Nîmes și care aduce pentru prima dată lotul național al României în Sudul Franței. Președintele clubului Olympique Nîmes, **dl. Paul Cabliro**, antrenorii **Kader Firoud** și **Henry Gruss** au venit să salute delegația noastră și să-i transmită simpatia tuturor iubitorilor de fotbal din Nîmes. De la aeroportul „Frejorgues" din Montpellier, lotul nostru s-a îndreptat cu autobuzul spre Nîmes (60 km.), unde a ajuns după circa 40 de minute. Cazarea a fost asigurată la hotelul Empire, în centrul orașului, nu departe de cîteva din cele mai frumoase monumente arhitectonice din Nîmes, celebrele arene romane, construite acum 2000 de ani și în incinta cărora, în fiecare an, începînd din mai, se desfășoară în fața a peste 20.000 de spectatori, într-un decor asemănător celui de la Colisseum din Roma, spectacole de corrida.

Din punctul de vedere care ne interesează în primul rînd, cel al pregătirilor, turneul lotului nostru reprezentativ începe sub bune auspicii, în sensul că aici vremea este favorabilă (un timp călduros, primăvăratec, uscat, cu o temperatură care atinge 14—15°). Terenul pe care se va juca miercuri se prezintă în excelente condiții. Ne-am dat seama de acest lucru luni seară, cînd — la cîteva ore după sosire — amabilele noastre gazde au aprins (pentru prima dată în acest an) instalația de nocturnă de pe stadionul „Jean Bouin", unde lotul nostru a făcut, sub conducerea antrenorilor **Valentin Stănescu** și **Robert Cosmoc**, un antrenament intens de 90—100 minute. Jucătorii au lucrat cu multă poftă, mai ales că se reîntîlneau cu gazonul, cu un cîmp de joc uscat, după aproape două luni. Selecționabilii au răspuns bine solicitărilor acestui prim antrenament complet, cu balonul în prim plan, excepție făcînd **Lucescu**. Suferind în meciul cu Petrolul o întindere de ligamente la genunchiul drept, atacantul nostru a încetinit ritmul în ultima parte a antrenamentului de luni seară. Mai mult chiar, el nici n-a mai luat parte la al doilea antrenament, cel de circa 60 minute, de marți la prînz, efectuat pe stadionul echipei locale a căilor ferate. Nu a putut participa la acest antrenament nici **Dumitrache**, care a făcut o entorsă la un deget de la mîna stîngă.

• Meciul se dispută la lumina reflectoarelor • Lucescu și Adamache, indisponibili • Gazdele sînt hotărîte să dea o replică dîrză

Ziarul local **„Midi—Libre"** se face ecoul interesului cu care este așteptat meciul (ora locală de începere: 20,30, sub arbitrajul lui **Vincente Rios**), publicînd ample reportaje asupra echipei noastre, prezentarea jucătorilor și a palmaresului nostru din ultimii ani, și precizînd că Nîmes se va afla în ziua unei echipe care cuprinde realmente jucători de clasă europeană.

„Va fi un meci în care ne vom putea întîrzeia valoarea — ne declară antrenorul secund **H. Noel**, fost timp de 10 ani jucător al lui Olympique Nîmes. **Un meci pe care nu ne putem permite să-l tratăm cu ușurință. E un meci amical, e adevărat, un meci de pregătire pentru români, dar pentru noi el prezintă o importanță deosebită din punct de vedere al palmaresului, mai ales acum cînd Nîmes se înscrie în lupta directă pentru titlul de campioană a Franței".**

Să amintim cititorilor noștri că duminică Nîmes a făcut meci nul (1—1) la Ajaccio și se află pe locul 3 din clasament, la 4 puncte de liderul Nice.

Pentru miercuri seară antrenorul **K. Firoud** anunță două modificări în echipa care a evoluat în Corsica: portarul **Landi** va fi înlocuit cu **Martinelli**, iar în atac își va face reintrarea internaționalul **Vergnes**, restabilit după o ușoară stare gripală. Nu vor lipsi din formație alți doi internaționali, **Adams** și **Mezy** (care alcătuiesc una din cele mai bune linii de mijloc din Franța), atacantul central **Fleitas** (unoscut publicului românesc din echipa Real Madrid) și, bineînțeles, **Pircălab**.

În ce privește „11"-le de debut al lotului nostru, **V. Stănescu** a comunicat următoarea formație: **RĂDUCANU — SĂTMĂREANU, BOC, SAMEȘ, DELEANU — DUMITRU, DINU, DOBRIN — TROI, DUMITRACHE, IORDĂNESCU.**

Vizionarea unui film marți seară a încheiat programul zilei. Și acum, așteptăm meciul.

Radu URZICEANU

SUCCES SAMEȘ! SUCCES TROI!

Probabil că astăzi, la Nîmes, împotriva lui Pircălab și a echipei sale, vor juca Sameș și Troi. Succesul acestor doi debutanți este deosebit de spectaculos. În numai cîteva luni, ei au urcat în salturi panta rapidă care duce spre platoul echipei naționale.

Ba recentul antrenament de la Snagov, Sameș a făcut o excelentă impresie, îmbinînd forța sa de urias cu o stăpînire de sine care îl face să tempereze jocul, aducînd un important coeficient de tehnicitate în luarea tuturor deciziilor. De altă parte, Radu Troi a readus spiritul extremei clasice în jocul echipei naționale. Am putea spune că, de la Pircălab încoace, Troi este primul jucător dispus să sprinteze cu adevărat, cu sau fără minge.

Urînd succes celor doi debutanți, să medităm puțin asupra „meandrelor" muncii de selecție.

Sameș și Troi sînt juniorii a două mari cluburi : Steaua și Dinamo. Amîndoi au fost „scăpați" din mîna antrenorilor, care n-au întrevăzut în ei un potențial corespunzător primei divizii. Troi a fost dat Metalului, pentru a li se face loc extremului dreapta... Mihalache. Sameș a fost cedat Cralovei, în schimbul lui Smarandache.

Astăzi asistăm la mișcări contrare, de-a dreptul neverosimile. Sameș și Troi sînt promovați în echipa națională, în timp ce Mihalache coboară spre categoriile inferioare, iar Smarandache e angajat într-o aprigă dispută cu Ciugarin, Hălmăgeanu și Negrea.

Încă o dată, să le urăm succes celor doi debutanți. Să sperăm că el își dau seama de faptul că promovarea singură nu e un merit. Să sperăm că ei sînt convinși de faptul că mai nu mult de lucru între descoperirea talentelor fotbalului.

Succes Troi ! Succes Sameș ! Fie că această rapidă promovare să nu fie doar expresia unei oarecari nerăbdări...

CORNEL DINU:

„AȘ VREA SĂ JOC LA MIJLOC, ÎNTRE DEMBROVSCHI ȘI DUMITRU"

Cîteva minute după terminarea testului de la Snagov, cu **Petrolul**, **Intru în camera lui Dinu. E întins în pat, cu o carte în mînă : „Istoria civilizației române" de Lovinescu.**

— Ce faci Cornele ?

— Încerc să scap de obsesia fotbalului. De fapt, susțin un joc neîntrerupt. Zi și noapte. Sînt atîtea și atîtea probleme...

— Îmi dau seama că nu e deloc simplu.

— Astăzi, de pildă, mi-a părut foarte bine că Sameș a demonstrat o siguranță deosebită în joc. Cred că el va fi stoperul echipei naționale din această primăvară. Asta înseamnă că eu voi juca mijlocaș, adică ceea ce mi-am visat.

— Care crezi că vor fi coechipierii tăi în „linia de trei"?

— Deocamdată joc între Dumitru și Dobrin. Nu cred, însă, că Dobrin e cel mai indicat pentru această linie de du-te-vino.

— Și-atunci ?

— Dumitru mi se pare o certitudine. Sînt convins că va ști să redevină mijlocașul comparat cu primăvara trecută, renunțînd la postura sa de înaintaș mascat. Acesta e, de altfel, și motivul pentru care nu-l „văd" pe Dobrin în linia de mijloc. Dacă vreți să știți părerea mea, aș fi mulțumit să joc cu Dumitru în stînga, cu nr. 10 pe spate. Pentru postul de mijlocaș dreapta l-aș vedea pe... Dembrovschi, care e un jucător de mare registru tehnic și cu o intuiție tactică foarte supla.

— Cum vezi jucînd virfurile ?

— Vreau să cred că Troi va confirma neverosimilul său progres. Să nu uităm că, în numai șase luni, el a făcut saltul de la Divizia B la echipa națională. Sînt convins că linia noastră de trei este viabilă numai în măsura în care virfurile vor ști să se bată pînă la epuizare, așa cum lasă impresia Troi.

— Ceilalți ?

— Eu am în continuare speranțe în Dumitrache. Am încredere în randamentul lui fizic, ca unul care i-am urmărit pas cu pas pregătirea de iarnă. În orice caz, pentru linia de înaintare se va da o mare bătălie. Gîndiți-vă că în cazul unei eventuale confirmări a speranțelor puse în Troi, pentru celelalte două posturi candidează destui jucători : Dumitrache, Lucescu, Dobrin, Iordănescu, Marcu. Cu alte cuvinte, dacă în anii trecuți, pentru cele patru posturi de înaintași candidau cel mult cinci (de la intrarea în lot a lui Iordănescu), astăzi, datorită creării unei rînd de mijlocași cu sarcini speciale, bătălia pentru un loc la avanposturi se înăsprește. Mai vechile trecute auzeau pe cineva emițînd ideea unui trio de atac format din Troi, Roznai și Dumitrache. „Furnizorul" acestei idei era de părere că Dumitrache nu mai poate face față bătăliilor corp la corp din fața porții, dar că tehnica lui superioară și mai ales viteza de reacție ar putea face din el un virf de o structură specială, ceva în genul lui Cruyff, care operează de cele mai multe ori pe partea stîngă a terenului, ca o veritabilă extremă, reușind raiduri de mare eficacitate din această poziție oarecum ascunsă. Iată deci cum se adună părerile. Partea cea mai grea în fotbal, însă, e să alegi o idee din o sută de mii...

— Al pomenit de Roznai. Ce părere ai ?

— Dacă nu mi-ar fi plăcut, nici nu aș fi pomenit această formulă (I. Ch.)

Fotografii de : S. BAKCI și D. NEAGU